

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἀσπιδῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Ὁ Αὐτοκράτωρ Φρειδερίκος ὁ τρίτος, ὅταν τις εἶπεν εἰς αὐτὸν ὅτι θὰ ἐπήγαινε νὰ εὕρῃ μέρος τι ἐνθα οὐδεὶς ὑποκριτὴς κατῴκει, τῷ εἶπεν «ὅτι πρέπει νὰ ταξειδεύσῃ εἰς ἰκανὴν ἀπόστασιν πέραν πολὺ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν παγωμένον Ὀκεανόν διότι καὶ ἐκεῖ ἀκόμη ἂν φθάσῃ, θὰ εὕρῃ ὑποκριτὴν.» Καὶ εἶναι ἀληθές ὅτι ἕκαστος εἶναι ὑποκριτὴς. Ἡ ὑποκρισία εἶναι μᾶθημα τὸ ὁποῖον ἕκαστος μανθάνει. Ἐξακολουθεῖ μετὰ τῆς ἡλικίας, καὶ φαίνεται ἐν τῇ νηπιότητι ὁ σοφὸς καὶ πεπαιδευμένος τὴν μετέρχεται ὁ μελαγχολικὸς καὶ ἀγροῦχος ἐνασκέει αὐτήν. Πάντες οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι κατὰλληλοι διὰ πόλεμον ἢ παιδεία πρέπει νὰ ὑπηρετῆται ὑπὸ ἐκλεκτῶν καὶ διακεκριμένων πνευμάτων· αἱ τέχναι πρέπει νὰ ἔχωσιν ἡσυχίαν καὶ διὰ κόπου ἀποκτώνται· ἀλλὰ παντὸς εἶδους ἄνθρωποι εἰσι δεκτικοὶ καὶ ἐπιτυγχάνουσιν εἰς τὴν ὑποκρισίαν. Ὅλον τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων, ὅλος ὁ κόσμος, εἶναι ἐργαστήριον παραπεποιημένων ἐμπορευμάτων, θέατρον ὑποκριτικῶν μεταμφίσεων. Ἡ χάρις εἶναι τὸ μόνον ἀντίδοτον εἰς τοιαύτην ἀσθένειαν.

Ἡ ΕΜΜΑ ΛΙΣΣΑΥ.

ΛΙΘΗΓΜΑ

Περιγράφον τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν Ἰουδαίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 18)

Ἡ Ἄννα Λίσσαυ ἦτον ἡ πρώτη ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ πατρὸς της, τοῦτο δ' ἐπραξε

μὲ λέξεις τοσοῦτον προσβλητικὰς δι' αὐτὸν ὥστε ἐματαίωσε τὰς ἰδίας αὐτῆς ἐπιθυμίας διὰ τῶν ἀκριτῶν αὐτῆς σχολίων. Αὕτη ἤρξατο κατηγοροῦσα τὸ εἶδος τῆς ἀνατροφῆς τὸν ὁποῖον ὁ Ἐλιέζερ μετεχειρίσθη, καὶ ἐξέφρασεν ἰσχυρὰν ἀποδοκιμασίαν διὰ τὸν τρόπον καὶ τὰ προσόντα τῆς Ἑμμας, τὰ ὁποῖα αὕτη ἀμέσως ἐπέκρινε καὶ ἐχλεύασεν. Συνέπεραν δὲ διακηρύξασα ὅτι ἡ νεαρὰ παραβάτις ἔδει νὰ υποβληθῇ εἰς αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν, καὶ θερμῶς ἐζήτησε παρὰ τοῦ πατρὸς της νὰ δώσῃ τὴν Ἑμμαν εἰς τὴν φροντίδα της ἐπὶ ἕξ μῆνας, καὶ ἐτόλμα νὰ διαβεβαιώσῃ τὴν πλήρη παρ' ἐκείνης ἐγκατάλειψιν δοξασιῶν τοσοῦτον βδελυρῶν. Ὁ ὀργίλος αὐτῆς τρόπος καὶ ἡ ἐξαψὶς αὐτῆς, ἀναφερούσης τὴν αἰτίαν ταύτην, ἀπεδείκνυε τὴν φύσιν τῶν τρόπων ἐπὶ τῶν ὁποίων μετὰ τοσαύτης ἐμπιστοσύνης ἐστηρίζετο πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ποθομένου ἀποτελέσματος.

Ὁ Ῥαββῖνος Κόλμαρ, ἀφοῦ ἰσχυρῶς ἐπέκρινε τὸ μέγεθος τῆς παραβάσεως τῆς Ἑμμας, ἐξεδήλωσε τὴν γνώμην αὐτοῦ ὡς ἀκριβῶς σύμφωνον πρὸς τὴν τῆς Ἄννης, καὶ ἦτο βέβαιος ὅτι ὁ τρόπος τῆς μεταχειρίσεως αὐτοῦ θὰ ἦτο ἐξόχως ἐπιτυχής.

Αἱ δύο μάμμαι διέφερον ὀλοσχερῶς κατὰ τὴν γνώμην ἀπὸ τὴν τῆς Ἄννης καὶ τοῦ Ῥαββῖνου οὔτε ἤθελον αὐταὶ καὶ οἱ ἄλλοι παρεστῶτες, νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι ἡ Ἑμμα ἦτο ἐνοχος εἰς τὴν λυπηρὰν ταύτην ὑπόθεσιν. Αὕτη ἐνήργησεν ἐν τῇ ἀπλότῃ τῆς καρδίας της, εἶτα δὲ ἰσχυροῦσθησαν ὅτι ὅλη ἡ ὑπόθεσις ἦτο τὸ ἔργον τοῦ κακοῦ ἐκείνου δαίμονος, ὅστις πάντοτε ἐζήτηε νὰ διασκορπίσῃ καὶ ἐνοχλῇ τοὺς πιστοὺς εἰς τὸν Ἰσραὴλ· δὲν ἤξιουν ὅτι ἐγίνωσκον τὸν καλλήτερον τρόπον τῆς ἐνεργείας ἀλλὰ συνίστων ἥπια μέσα, καὶ θερμῶς ἀπέκρουον τὴν παράδοσιν τῆς Ἑμμας εἰς μητέρα ἥτις προφανῶς δὲν τὴν ἠγάπα, εἶτι καὶ πρὸ τοῦ ἀτυχοῦς τούτου συμβάντος.

Εἶτα ἀννήχθησαν εἰς τὸν Ῥαββῖνον Ἰωνάθαν ὅστις

έδωκε την συμβουλήν του υπέρ ευγενούς και μαλακού τρόπου, και ιδιαίτερώς επέμεινε επί του αντιπολιτικού της ανακοινώσεως της υποθέσεως ταύτης ενόπιον της Έμμης. «Αυτή είναι μικρά και θέλει λησμονήσει δλόκληρον τον μύθον μετ' ου πολύν χρόνον, εάν δέν εντυπώσθη τούτων επί του νοός της δι' αδικου καταδιώξεως», ειπεν ουτος εις τον Έλιέζερ. «Ήδη προέβητε παραπολύ αφήσαντες βιβλίον τοιοῦτον εις μέρος ένθα τὸ τέκνον σας προσπέλαζε, και εἰσθε αξίος πολλῆς μομφῆς μη προσθήσετε εις τούτο την αντίστασιν, και θέλει παρέλθει ως η δρόσος της πρωίας».

Ο Σολομών Λίσσαυ, ὅστις μέχρι τούδε δέν είχε λάθει μέρος εις την συνδιάλεξιν, καιτοι προδήλως πολύ συγκινηθείς, ζήτηθη νυν να λαλήσῃ τὸ ἐπράξε, με την νοημοσύνην και ευμένειαν την χαρακτηρίζουσιν αυτόν. Χωρίς άνευ ανάγκης να πληγώσῃ τὰ αισθήματα η τὰς προλήψεις του Έλιέζερ, ὅστις, με ὅλον τὸ ἐξαιρετικὸν των συστημάτων του, περιπαθῶς ηγάπα την Έμμαν, και πράγματι, καιτοι ἐσφαλμένως, ἐζήτηε να προαγάγῃ την εὐδαιμονίαν της, την τε πνευματικὴν και κοσμικὴν, ὑπέδειξε τὰ κακὰ της προώρου μορφώσεως της διανοίας της, ἀποκλεισμένης ἀπὸ πάσης κοινωνίας, και ἀποκρυπτομένης ἀπ' αὐτῆς της πραγματικῆς καταστάσεως του Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους ἐν τῷ παρόντι καιρῷ και ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ. Συνεφώνησε πρὸς την γνώμην του Ραββίνου Ἰωάνθαν, και ὑπεστήριξε τὸ συντεδὸν αὐτῆς διὰ πολλῶν ἐπιχειρημάτων, και ἐπὶ τέλους συνεβούλευσε πλήρη μεταβολὴν εις τὴν ἀνατροπὴν της Έμμης. «Ἀφετε αὐτήν», ειπεν ουτος, ἀποτεινόμενος πρὸ πάντων εις τον Έλιέζερ, «ν' ἀναμιγνύηται εις κοινωνίαν ἀρμόζουσιν εις την τρυφερὰν αὐτῆς ηλικίαν, και στείλατέ την εις δημόσιον σχολεῖον, ὅπου να συναντήσῃ ἄλλα παιδιά, και ἐνθ' ἐκεῖ μαθήσῃ ὅτι ὁ Ἰ ο υ δ α ι σ μ ὸ ς δέν εἶναι ἡ θρησκεία της γενετήρας αὐτῆς γῆς, τὸ παράδειγμα και ἡ διδασκαλία ἐν τῷ οἴκῳ, ἡνωμένη πρὸς πρωίμους συνηθείας, θέλουσιν ἀναμφιδόλως δώσει εις αὐτὸν τὴν ὑπεροχὴν ἐν τῇ καρδίᾳ και ταῖς κλίσεσιν αὐτῆς» τούτο δὲ θέλετε ἐνισχύσει διὰ των καθημερινῶν μαθημάτων σας και της ἐξηγήσεως της Γραφῆς.

Ἡ συμβουλή αὐτη, μετὰ πολλὴν συζήτησιν, ἐγένετο ἐπὶ τέλους δεκτὴ παρὰ πάντων πλην της Ἄννης και του Ραββίνου Κόλμαρ, διακηρύξαντος ὅτι σχολεῖον της φύσεως ἦν ἀνέφερον, και ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Ναζωραίου, θὰ συνεπλήρου τὴν ἡδὴ ἐπελθούσαν ζημίαν. Ο Έλιέζερ ἐκλονίσθη εις τὴν παρατήρησιν ταύτην, ἀλλ' ὁ γαμβρός του ἀπήντησεν ὅτι ἡ θ ρ η σ κ ε ἷ α δέν ἀπετέλει ἐν γένει μέρος της ἐν τῷ σχολείῳ διδασκαλίας, και ὅτι ἰδιαίτεροι συμφωνίαι ἠδύναντο να γίνωσιν ὅσον ἀφορᾷ εις τὴν Έμμαν. Τὸ σχέδιον αὐτοῦ ἐπὶ τέλους ἐγένετο δεκτὸν, και ἐζήτηθη να εὖρη κατάλληλον σχολεῖον διὰ τὴν θυγατέρα του. Ἡ συνέλευσις μετὰ τούτο διελύθη, ἀλλὰ πρὶν ἢ

ἡ Ἄννα ἀφήσῃ τὸ δωμάτιον, στρεφομένη εις τον πατέρα της λέγει αὐτῷ χλευαστικῶς. «Συνειθίζετε να καλῆτε τὴν εὐνοουμένην σας ἐν θαύμα, και να διακηρύσσετε ὅτι ἡμέραν τινα θὰ ἐλαμπεν ὡς ἄστρον πρώτου μεγέθους ἐν τῷ θρησκευτικῷ κόσμῳ πιστευσόν μοι, θέλει ἀποδειχθῇ θαμβοῦν μὲν ἀλλὰ ψευδὲς μετέωρον, και θέλει ἀκτινοβολῆσῃ στιγμιαίαν λάμψιν, εἶτα δὲ θέλει πέσει και δύσει ἐν σκότει δια παντός!»

Ο Έλιέζερ πειραχθεὶς λίαν, ἠτοιμάζετο να δώσῃ αὐστηρὰν ἀπάντησιν, ὅταν ὁ Σολομών Λίσσαυ, ἐνοχληθείς ἐκ της γλώσσης και τοῦ ἐκδικητικοῦ πνεύματος της συζύγου του, ταχέως τὴν ἀπεμάκρυνεν, και ὁ Ραββίνος Κόλμαρ, ὅστις εἶδε τὴν θύελλαν ἐγειρομένην ἐπὶ τοῦ συννεφώδους προσώπου του Έλιέζερ, ἔμεινε ὀπίσω ἵνα κατενάσῃ τὸ ἀποτέλεσμα των λόγων της Ἄννης και να καταπραύνη τὰ ἐξεγερθέντα αισθήματα αὐτοῦ. Εἰς τούτο τοσοῦτον ἐπέτυχεν ὥστε ὅταν ὁ Ραββίνος τὸν ἀφήκε ἐφάνη ἐντελῶς καταπραυνθείς· ἀλλ' οὗτος ἀπέθηκε τὸς λόγους της ἐν τῇ καρδίᾳ του, και ἐκ της ὥρας ἐκείνης οὐδέποτε ἄλλοτε ἔρριψεν ὄμμα εὐνοικὸν ἐπ' αὐτῆς ἐν ταῖς ἐτησίαις αὐτῶν συνεντεύξεσιν. Ἐκείνη δὲ κρύφα ἀπεφάσισε, ἐν καταλήλῳ εὐκαιρίᾳ, να ματαιώσῃ τὰ σχέδια αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ τοσοῦτον εἰς α ὕ τ ὴ ν μὲν προσφιλοῦς εἰς α ὕ τ ἦ ν δὲ τὸσον ἀπεχθοῦς ὄντος. Τοιαῦτα ἦσαν τὰ αισθήματα τοῦ πατρὸς και της θυγατρὸς και αἱ ἀντίθετοι και διαμαχόμενοι αὐτῶν ἀποφάσεις ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐσκίαζον και ἐσπερόσθουν εις τὸν νεαρὸν βίον τοῦ ὑπὸ τοσοῦτον παραδόξων περιστάσεων περιστοιχισμένου παιδιοῦ.

(ἀκολουθεῖ).

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'. — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΙΕ'.

Πῶς οἱ σπόροι σπείρονται.

Οἱ σπόροι σπείρονται κατὰ ποικίλους τρόπους· δέν μένουσιν ὅλοι εις τὸ μέρος ἀκριβῶς ένθα ρίπτονται.

Πολλὰ εἶδη σπόρων ὑπάρχουσι τὰ ὅποια ὁ ἄνθρωπος διασκορπᾷ συγκομίζων τὸς καρπούς του ἀπὸ ἔτους εις ἔτος.

Τινὲς των σπόρων παρασύρονται ἐκ τοῦ ὕδατος ἐνίοτε πλέουσι μακρὰν εις μεγίστην ἀπόστασιν κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον, και ὡς ἄνθρωποι, ἀποκαθίστανται μακρὰν τοῦ μέρους ένθα ἐγεννήθησαν.

Σπόροι ἐνίοτε μεταφέρονται ἐντὸς των μαλλίων των κτηνῶν και ρίπτονται ἐδῶ και ἐκεῖ. Τὸ πρόβατον λαμβάνει σπόρους ἐντὸς τοῦ μαλλίου του, και τὸς ἀποτινάσσει καθόσον προβαίνει εις βοσκήν, και τὸς ἀποτρίβει ἐπὶ των δένδρων και των φρακτῶν.

Πολλάκις σπόροι κολῶνται ἐπὶ των ἐνδωμάτων μας τὸς ὁποίους ἀπορρίπτωμεν εις διάφορα μέρη.

Ο ἄνεμος εἶναι ὁ μέγας διασπορεύς των σπόρων. Τὸς ρίπτει ἐδῶ και ἐκεῖ ἐάν εἰσὶν ἐλαφροί· ἐνίοτε τὸς φέρει μακρὰν ἀπὸ τοῦ μέρους ένθα ἐφύησαν.

Σπόροι τινες γίνονται τοιοῦτοτρόπως ὥστε ὁ ἄνεμος δύναται να τὸς περιφυσᾷ λίαν εὐκόλως. Ἴδετε τὸν σπόρον τοῦ σφενδάμου. Ὑπάρχει εἶδος πτέρυγος ἐπ' αὐτοῦ, ὡσανεὶ ἐγένετο διὰ να πετᾷ ὥστε ὅταν πέσῃ, περιστρέφεται γύρω εις τὸν

ἀέρα· δέν πίπτει πλησίον εις τὸ δένδρον ἐάν ὁ ἄνεμος ἔχει και ἐλάχιστην δύναμιν.

Ἐνταῦθα παραθέτομεν τὰς παραστάσεις δύο σπόρων τοῦ σφενδάμου μετὰ των πτερύγων του. Οἱ τοῖ πάντοτε φύονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀνα ζεύγος. Παρατηρήσατε τὴν μικρὰν οἰοει πτερωτὴν σφαῖραν ἐπὶ τοῦ στελέχους τινῶν ἀνθῶν ἀφοῦ τὸ ἄνθος πέσῃ. Οἱ σπόροι εἰσὶν ἐν τῷ μέσῳ της σφαίρας ἐκείνης. Κόψτε τὴν σφαῖραν, και εἶτα φύσησον αὐτὴν ὅσον κλειότερον δύνασαι· ὅλοι οἱ σπόροι ἀμέσως θὰ πετάξωσιν. Ἐάν φυσᾷ ἄνεμος θέλει τὸς διασκορπίσει πανταχοῦ. Ἴδὲ τώρα τί κάμνει ταῦτα να πετῶσιν οὕτω. Βλέπετε ὅτι κάθε σπόρος ἔχει ἐλάχιστον στέλεχος. Τὸ στέλεχος τοῦτο ἔχει ἐπὶ της ἄκρας αὐτοῦ λεπτοτάτας ἴνας. Ο ἄνεμος φυσᾷ τὸς σπόρους διὰ των ἴνων τούτων.

Ἐάν ὁ σπόρος δέν εἶχε τὸ εἶδος τοῦτο της συσκευῆς ὅπως περιίπταται, θὰ ἐπιπτεν ἀμέσως εις τὴν γῆν. Ἀλλὰ διὰ τοῦ μέσου τούτου δύναται να προβῇ εις μακρὰν ἀπόστασιν. Ἐνίοτε περιουθεῖ ἐπὶ δρόμων και διὰ μέσου ποταμῶν. Παρατίθεμεν ἐνταῦθα εἰκόνα τοῦ εἶδους τοῦτου των σπόρων.

Ο σπόρος τοῦ τραγοπώγωνος τὸν ὅποιον καρατίθεμεν ἐν παραστάσει ἐνταῦθα, εἶναι τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω εἰπομεν εἶδους. Ἀλλ' αἱ ἴνες δι' ὧν περιίπταται διὰ τοῦ ἀνέμου, εἶνε ὡς βλέπετε λίαν λεπταί.

Οἱ σπόροι της κληματίδος ὡς βλέπετε ἔχουσι διάφορον διευθέτησιν. Ἐχει πολὺ μακρὸν στέλεχος, με μικρὰς ἴνας ἐξεχούσας, ὡσανεὶ ἦν πτερόν.

Τινὲς των σπόρων ἔχουσιν οἰοει τρίχωμα ἐπὶ της ἐπιφανείας των ὅπως καλλίτερον δύναται να περιφτανται. Ἡ μεταβάσις αὐτῆ των σπόρων ἀπὸ τοῦ ἕνός εις ἄλλο μέρος, συντελοῦσα εις τὴν διασπορὰν

των φυτῶν, παρέχει και τὸ ἕτερον ὠφέλιμον, ὡς ἀνωτέρω εἰπομεν, της μὴ πυκνῆς και ὑπερβολικῆς βλαστήσεως ἐν στενῷ χώρῳ, καθισταμένης οὕτω ἀδυνάτου της παραγωγῆς.

ΤΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ

Ὅταν ὁ Κολόμβος πρῶτον διήλθε τὸν Ἀτλαντικὸν και ἀνεκάλυψε νέον κόσμον, ὅταν οἱ πρῶτοι μετανάστει ἐπορεύθησαν εις τὴν Ἀμερικὴν ζητοῦντες ἐλευθερίαν πρὸς λατρείαν τοῦ Θεοῦ και πρὸς θεμελίωσιν δημοκρατίας, ἐπλευσαν ἐκεῖ ἐντὸς μικρῶν πλοίων 60 ἢ 100 τόνων, και ὀλίγον ἐφαντάζοντο τὰ γιγαντιαία ἀτμόπλοια ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν ἰδιαίτην τοῦ αἰῶνος ἡμῶν δόξαν και διὰ των ὁποίων ὁ θεαλλῶδης Ἀτλαντικὸς πράγματι ἐγεφυρώθη. Ὅταν ἴσταται τις εις τὰ νεωρεῖα της Λιβερπούλης και βλέπει τὰ γιγαντιαία ἀτμόπλοια καταπλέοντα και ἀποπλέοντα διὰ τὴν Ἀμερικὴν σχεδὸν καθεκάστην, μόλις δύναται να πιστεύσῃ τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἀνακαλύψαντες τὸν Νέον Κόσμον ἐπλευσαν εις τόσον εὐθραυστὰ και μικρὰ πλοία οἷα ἡ ἱστορία περιγράφει ἢ μόλις δύναται να παραδεχθῇ τὴν ἀλήθειαν ὅτι πρὸ 40 ἐτῶν τὰ μεταξὺ Ἀγγλίας και Νέας Σκωτίας ταχυδρομεῖα διεβιβάζοντο ἐντὸς ἰστιοφόρων μικρῶν και εὐτελῶν. Ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ τὰ ἀτμόπλοια διαπλέουσι τὸν Ἀτλαντικὸν ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἢ και ὀλιγώτερον, και ἔχουσι χωρητικότητα 5—6000 τόνων. Συνελόν τι εἰπέιν Ἀμερικανικὸν ἀτμόπλοιον ἐκ των νυν εἶναι μία ἐπιπλέονσα πόλις.

Ὅπως λάβῃ τις ἰδέαν των τροφίμων και ἄλλων χρεωδῶν των ἀναλισκομένων ἐντὸς μίας ἐκ των ἐπιπλευσῶν πλόων ἄς ἴδῃ τοῦς ἀριθμοῦς τὸς δεικνύοντας τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον καταναλίσκει ἐν των ἀτμοπλοίων τούτων κατ' ἔτος. Καθέκαστον ἔτος εις δέκα ταξείδια καταναλίσκονται τὰ ἐξῆς εἶδη 18,000 τόννοι γαιανθράκων· 400,000 λίτραι νεποῦ βοείου κρέατος· 15,000 λίτραι προβάτου, 25,000 λίτραι ἀλατισμένου, 3000 λίτραι ἀλάτων· 15,000 λίτραι ἀλατισμένου χοιρέου και 40,000 κεφαλαὶ ὀρνιθοπουλίων πρὸς διατήρησιν των εἰδῶν τούτων ἀπαιτοῦνται 400 τόννοι πάγου. Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τὸ πλήρωμα και οἱ ἐπιβάται κατηνάλωσαν 1200 λίτρας τελοῦ· 3500 λίτρας καφέ· 5000 λίτρας σακχάρους· 40,000 λίτρας βουτύρου· 70 τόνους γεώμηλα 300 βαρέλια ἄλευρον και 4000 φιάλας μεταλλικῶν ὑδάτων. Τὰ ἀτμόπλοια τοῦ Ὀκεανοῦ ἐν ἐνὶ λόγῳ κατέστησαν σήμερον τὸ θερπνότερον ἐνδιαίτημα και ἡ καλλιτέρα διασκέδασις και μέσον ἀναψυχῆς διὰ τὸς δυναμένους και ἔχοντας τὰ μέσα να ταξειδεύωσιν ἐν αὐτοῖς.

Δέκα παρθένοι διαλεχταί 'στη νεότη και 'στη χάρι,
Μιά 'μέρα ν' ἀπαντήσουνε έβγήχαν τόν Νυμφίο,
Κ' είχαν κ' ή δέκα 'στό λευκό τή χέρι τους λυχνάρι,
Μά ή πέντε σάν τής φρόνιμας δέν είχαν και άγγείο
Νά έχη μέσα τή ζωή, γιομάτο από λάδι,
'Όταν τή πρώτο τούς σωθή μή μείνουν 'στό σκοτάδι.

Και τότε' έκίνησαν γοργά ή καθιεμά νά πάρη,
Μά ό Νυμφίος είχ' έλθη ως ότου νά γυρίσουν,
Και με' αυτές που είχαν ολόφωτο λυχνάρι,
Σ' τούς γάμους μέσα έμβήκανε και τή γιορτή ν' αρχίσουν
Τότε κ' ή άλλαις που ήλθανε νά έμβουν έζητούσαν,
Μά ούτ' ό Νυμφίος ούτ' αυτές έκάναν πώς άκούσαν.

ΑΙ ΔΕΚΑ ΠΑΡΘΕΝΟΙ (Παραβολή εκ του Ευαγγελίου κατά Ματθ. κε'.)

'Ο Νυμφίος άργοπώρησε και έλαις κοιμηθήκαν,
Μά 'στά μεσάνυχτα κραυγή ήκούσθη πώς προβαίνει,
Και έλαις με' τούς λύχνους τους άμέσως σηκωθήκαν,
Μήπως καμιά 'στών έρχομό δέν είν' έτοιμασμένη.
Μά κήμα! μόνο ή φρόνιμας κρατούσαν τή λυχνάρι
Γιατί ή άλλαις έλαιο μαζί δέν είχαν πάρη.

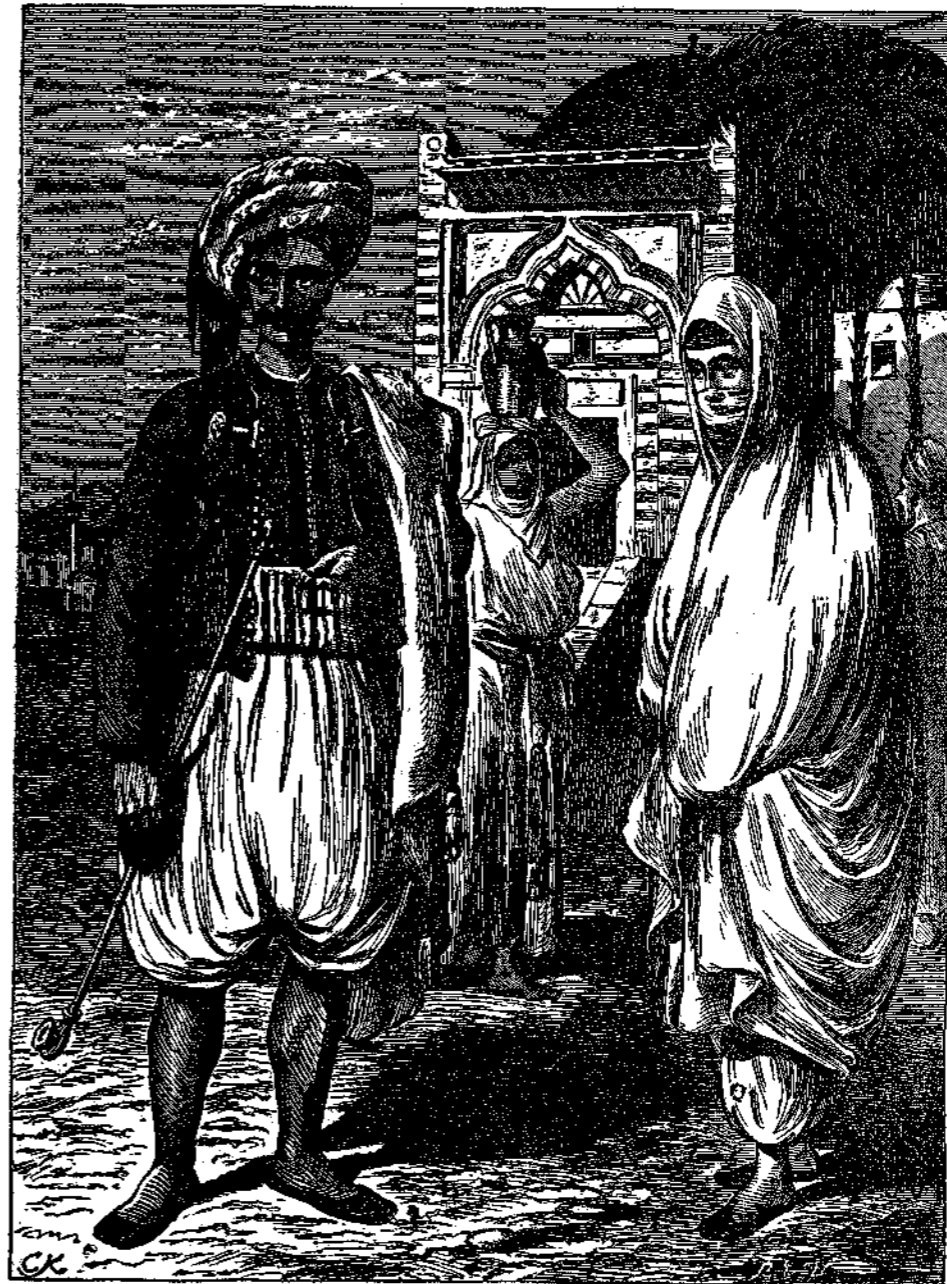
Αί τώρα σεις όπου αυτά διαβάσατε παιδιά μου,
Σίς που ή καρδιά σας μ' όνειρα αύχαινή και έλπίδες,
Πέτε σάν τί νά λέγουνε τά λόγια τά δικά μου,
Πού μοιάζουν σάν του' ούρανού περήφανες άχτίδες'
Κανείς, κανένα από σας παιδιά μου δέν τή ξεύρει,
Γι' αυτό και τέτοιαις συμβουλαίς ή νιότη σας γυρεύει.

Διαβάστε τή Ευαγγέλιο κι' αυτά που λέγω τώρα,
'Εκεί δά όητε μιά φορά 'στού Πλάστη τή βιβλίο,
'Ότι καθ' ένας έτοιμος νά ήναι πέρα ώρα,
Γιατί κ' έμεις προσμένουμε τόν ίδιο τόν Νυμφίο'
Αυτά, παιδιά μου μοναχά τά λόγια μου σημαίνουν,
Χαρά σ' εκείνους που έτοιμοι τήν ώρα αυτή προσμένουν.

— Ν. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

κούσι τά όρη οι δεύτεροι τās πόλεις και οι τρίτοι
τούς άγρούς.

'Η πόλις του' Αλγερίου κατοικουμένη υπό 70,000
ψυχών είναι αληθής Βαβέλ, διότι εύρίσκει τις εκεί
παντός γένους και πάσης φυλής ανθρώπους. Οι μωα-
μεθανοί έν τούτοις είναι πολυπληθέστεροι και συν-

'Αλγερίνοι.

ΑΛΓΕΡΙΑ

'Η 'Αλγερία κειμένη εις τά Βόρεια τής 'Αφρικής
κατοικείται υπό τριών φυλών, τών Καθύλων τών
Μαύρων και τών 'Αράβων ών οι μόν πρώτοι κατοι-

χίστατα άπαντά τις ανά τούς όδους νεαρών γυναίκα
ένδεδυμένη κατά τόν τελευταίον Παρισιανόν συρμόν
φάντασμα λευκόν ούτινος οι ώραιοι όφθαλμοί μόνον
ύπεξερχομένοι διαφανούς καλύμματος προδίδουσι ώ-
ραιαν μαύρην.

Αἱ θρησκευτικαὶ συνηθείαι τῶν μωαμεθανῶν τελοῦνται ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἐμποδίου ἐκ μέρους τῶν χριστιανῶν πεντάκις τῆς ἡμέρας ὁ μ. ο. ε. τ. ἡ καλεῖ τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τῆς ἀκρας τοῦ μιναρῆ καὶ πεντάκις τῆς ἡμέρας βλέπει τις ἀνά τὰς ὁδοὺς περιεργον θέαμα· τοὺς κατακειμένους κατὰ γῆς ἀπογόνους τοῦ Ἡρακλέους νομίζεις, ἕνεκα τῆς μεγάλης ἀναπτύξεως τῶν μωώνων ἀραβας καὶ Καβύλους νὰ ἐγείρωνται μετὰ προθυμίας ὅπως καθαρισθῶσι καὶ τρέξωσι εἰς τὰ τζαμιά των.

Ἡ μεγαλειτέρα διασκέδασις τῶν κατοίκων εἶναι ἡ θήρα τῆς στρουθοκαμήλου ἢς μόνον τὸ κρέας τοῦ στήθους τρώγουσι· εἶναι, λέγουσι, ἄξιον νὰ καθέξη τιμητικὴν θέσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης βασιλέων. Τὰ πτερά αὐτῆς εἶναι ἀκριβώτατα πολλακίς δὲ οἱ ἐγγχώριοι ἀνταλλάσσουσιν αὐτὰ ἀντὶ αἰτοῦ.

Ἡ Ἀλγερία ἄλλοτὲ φωλεὰ πειρατῶν εἶναι ἀπὸ τινος ἀποικία Γαλλικῆ.

ΕΚΑΣΤΟΣ ΕΝ Ω: ΕΚΑΘΗ ΕΚΕΙ ΚΑΙ ΜΕΝΕΤΩ

[Διήγημα.]

Ἄρχων τις καθ' ὑπερβολὴν ἰδιότροπος, βλέπων ὅτι οἱ ὑπῆρται του δὲν ὑπῆρέτων κατὰ τὴν ἀρέσκειαν του, καὶ νομίζων ὅτι οὐδεὶς ἦτο ἀρμόδιος εἰς τὴν θέσιν ἣν κατεῖχεν, ἀπεράσισε νὰ ἐπιφέρῃ μεταβολὰς τινος καὶ ν' ἀφήσῃ εἰς τὴν τύχην τὴν θέσιν, ἣν ἐκάστος ὥφειλε νὰ καθέξη.

Ἡμέραν τινα καλῶς πάντας αὐτοῦ τοὺς ὑπῆρτας, ἀπὸ τοῦ γραμματέως μέχρι τοῦ θυρωροῦ, τοὺς ὠμίλησεν ὡς ἀκολουθῶς.

«Ἡ ὑπηρεσία μου ἐκτελεῖται κάκιστα· ἀλλ' ἐπιδοῦ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σὰς ἀποπέμψω, ἰδοὺ τί σὰς προτείνω νὰ κάμντε, ἐὰν ἦσθε εὐχαριστημένοι νὰ διαμείνητε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μου ὅλας τὰς ὑπηρεσίας τῆς οἰκίας μου θέλω καταγράψῃ χωριστὰ ἐπὶ τετρακτίων χάρτου διπλωμένων, ἅτινα θέλω θέσει ἐντὸς πύλου τινος· ἐκαστὸς ἐξ ὧν θέλει λάβει κατὰ τύχην ἓν ἐκ τῶν χαρτίων, καὶ θέλει ἀναλάβει τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν ἡ τύχη θέλει τὸν θέσει».

Οὗτοι διὰ νὰ μὴ ἀπολέσωσι τὰς θέσεις των ἐπρότιμψαν νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν ἀλλόκοτον τοῦ κυρίου αὐτῶν θέλησιν, βέβαιον ὄντες ὅτι ὁ νέος οὗτος παραλογισμὸς θέλει παρέλθει ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν. Ἡ τύχη μετετόπισεν ὅλους τοὺς ὑπῆρτας· ὁ θαλαμηπόλος ἔγεινε ἡνίοχος, ὁ γραμματεὺς μάγειρος, ὁ ἡνίοχος θαλαμηπόλος, ὁ μάγειρος θυρωρὸς καὶ ὁ θυρωρὸς ἠξιώθη τῆς θέσεως τοῦ γραμματέως· μόνος δὲ συνοδεύων τὸν ἄρχοντα ὑπῆρτης ἔμεινε εἰς τὴν θέσιν του.

Ὁ ἄρχων χαίρων δι' αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν, ἣν ἐθεώρει ὡς λίαν πνευματώδη, ἠθέλησεν ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας νὰ ἴδῃ πάντας αὐτοῦ τῆς ὑπῆρτας εἰς τὰς νέας αὐτῶν θέσεις.

Ὁ θαλαμηπόλος ἐνεδύθη τὸ πλατὺ τοῦ ἡνίοχου ἐνδύμα.

Ὁ ἡνίοχος ἐκρυψε τὴν ὑπερμεγέθη αὐτοῦ κοιλίαν ὑπὸ τὸν κομψὸν τοῦ θαλαμηπόλου ἱματισμὸν.

Ὁ θυρωρὸς ἐνεδύθη τὸ μέλαν τοῦ γραμματέως ἐνδύμα, τὸ ὅποιον ἔδωκε πλειότερον χρωματισμὸν εἰς τὸ πρόσωπόν του.

Ὁ δὲ ἀκόλουθος θεράπων, ἵνα φανῇ καὶ αὐτὸς ὅτι ἠλλαξεν ὀλίγον, ἐνεδύθη τὰ ἐορτάσιμα αὐτοῦ ἐνδύματα.

Ἀφοῦ ἠτοιμάσθησαν πάντες ἕκαστος ἤρχισε τὴν ἐργασίαν, καὶ ὁ ἄρχων διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἱκανότητά των νέων ὑπαλλήλων, ἐζήτησε πρῶτον νὰ ἐνδύθῃ, ἀλλ' ὁ νέος αὐτοῦ θαλαμηπόλος συνειθισμένος νὰ κτενίζῃ τὰς τρίχας τῶν ἵππων, ἐκόσμησε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἄρχοντος μετὰ πλεξίδας χονδροειδεστάτας· καὶ μᾶλλον ἀρμόδιος εἰς τὸ νὰ περιποιητῆται ζῶα ἢ ἀνθρώπους, ὑπῆρτης τεσοῦτω κακῶς τὸν κύριόν του, ὥστε οὗτος ἠναγκάσθη νὰ ἐνδύθῃ μόνος.

Ἀφοῦ ἐνεδύθη ὁ ἄρχων, διέταξε νὰ ἐτοιμάσωσι τὴν ἀμαξάν διὰ νὰ ἐξέλθῃ, ἀλλ' ὁ νέος αὐτοῦ ἡνίοχος ἀμαθῆς εἰς τὸ συσκευάζειν ἵππους, ἠνάγκασε τὸν Κύριον νὰ περιμείνῃ δύο ὥρας.

Τέλος πάντων ὁ αὐθέντης ἠδυνήθη νὰ ἐξέλθῃ. . . Μόλις προεχώρησαν πενήκοντα βήματα, ὁ νέος ἡνίοχος μὴ γινώσκων νὰ ὀδηγήσῃ ἵππους ἀνατρέπει τὴν ζυγαρὴν ἐν τῷ μέσῳ βυάκως τινος.

Ὁ κύριος ὄλος λασπωμένος ἀρχίζει νὰ βλασφημῇ τὸν ἀνάξιον ἡνίοχον καὶ ἀναγκάζεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν.

Κρούει τὴν θύραν, ἀλλ' ὁ νέος θυρωρὸς ἀσυνειθιστος ν' ἀκούῃ τὸν κρότον τοῦ βόπτρου, δὲν ἀνοίγει, ὁ αὐθέντης περιμένει μ' ὄλην τὴν βαγδαίαν βροχὴν ἐπὶ ἓν ὄλον τέταρτον τῆς ὥρας μέχρις ὅτου ὁ πολλακίς ἐπαναληφθεὶς κρότος ἔκαμε ἐπὶ τέλος τὸν μάγειρον νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι ἐξετέλει τὰ χρέη τοῦ θυρωροῦ. Τέλος ὁ Κύριος εἰσέρχεται ἀπειλῶν πάντας αὐτοῦ τοὺς ὑπῆρτας· μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς τὸ γραφεῖον· Ὁ νέος γραμματεὺς εὐρίσκειτο εἰς τὴν θέσιν του, περιμένων τὸν Κύριον, ὅστις τὸν ἐρωτᾷ ἂν γνωρίζῃ νὰ γράφῃ.

— Πολὺ καλὰ γράφω, ἀπεκρίθη ὁ θυρωρὸς, πέρασα ὄλον τὸ ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον, ἐπῆγα καὶ εἰς τὸ ἑλληνικόν, ἀλλὰ δὲν ἐκάθησα.

— Πολὺ καλὰ. Ἐγὼ θὰ σὲ ὑπαγορεύω καὶ σὺ θὰ γράφῃς. Γράψε,

«Κύριε Νικόλαε»,
«Λαμβάνω τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀπαντήσω . . . »
(θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου του). «Α! ναί, εἰς τὴν φιλικὴν σὰς ἐπιστολήν».

— Οὐ! στάσου νὰ ἐνθυμηθῶ. — Γράψε, «τὴν ὁποίαν ἔλαβον . . . »

— Οὐ! πότε τὴν ἔλαβον . . . ἄ! χθὲς ὄχι, προχθὲς . . . ὄχι ἀντιπροχθὲς, ναί

«Ἀντιπροχθὲς. Εἰς αὐτὴν μοὶ ἐγράψατε . . . ὅτι . . . ἄ! ναί. ἄ! ὅτι με ἐπιθυμήσατε πολὺ καὶ ὅτι

με εὐχαριστεῖτε διὰ τὰ λουκούμια, τὰ ὁποῖα σὰς ἔστειλα».

— Νὰ εἶχα τώρα κάμποσα λουκούμια δὲν θὰ ἦτο κακὴ δουλειά. — Ἄς ἰδῶμεν τώρα τί ἔγραψες καὶ ἔπειτα σὲ ὑπαγορεύω πάλιν.

— Ὅριστε, εἶπεν ὁ νέος γραμματεὺς, δίδων αὐτῷ τὴν ἐπιστολήν.

Ὁ κύριος τὴν λαμβάνει καὶ ἀναγινώσκει τὰ ἐξῆς.
«Κοίρμαι Νηκώλαε.

ν Λαμβάνω τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀπαντήσω, ἄ νὲ, ὡς τὴν φυληκὸν σὰς αἰπιστωλὴν, οὐ στάσου νὰ ἐνθυμηθῶ, γράφαί, τὴν ὡπῆαν ἔλαβον, οὐ πῶται τὴν αἰλαβων, ἄ, νὲ, χθαις, προχθαις, ὡχῃ ἀντυπροχθαις. ἴ; αὐτὴν μοὶ ἐγράψατε ὡτη, ἄ, νὲ ὄτη, με ἐπιθυμήσατε πῶλι κὲ ὄτη μ' εὐχρηστεῖτε δηὰ τὰ λουκούμια τὰ ὡπῆα σὰς αἰσιτῆλα νὰ εἶχα τώρα κάμποσα λουκούμια δαὶν ἴτω κακὶ δουλιὰ».

— Νὰ εἶχα κάμποσαις ζυλλαῖς, εἶπε καλῆτερα. . . Μπρὲ ἀδελφέ, τί εἶν' αὐτὰ; εἶπεσ ὅτι ἐπῆγες καὶ εἰς τὸ ἑλληνικόν σχολεῖον.

— Ναί, ἀλλὰ δὲν ἐκάθησα καθόλου, ἀπεκρίθη ὁ γραμματεὺς.

— Καὶ δὲν φθάνουν αἱ ἀνορθογραφίαι, ἀλλὰ σὺ ἐπρόθεσος καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ δὲν σὲ ὑπαγορεύωσα.

— Ὅλας ἐκεῖνας τὰς λέξεις δὲν τὰς εἶπατε; ποῦ ἤξευρα ἐγὼ, ποῖας ἔπρεπε νὰ γράψω καὶ ποῖας ν' ἀφίσω;

— Κριμνήσου ἀπ' ἐδῶ· σὺ εἶσαι καλὸς διὰ νὰ τρώγῃς μόνον·

— Καὶ ν' ἀνοίγω τὴν πόρτα, εἶπε καθ' ἑκυτόν ὁ θυρωρὸς.

Ὁ ἄρχων ἔγραψε μόνος τὴν ἐπιστολήν του.

Ἦτο ἡ ἕκτη ὥρα μ. μ. καὶ ὁ ἄρχων, μ' ὄλον τὸ ἐπίσημον αὐτοῦ ὄνομα καὶ τὴν μεγάλην του περιουσίαν, ἦτο ἀναγκασμένος νὰ τρώγῃ, ὁσάκις ἡ πείνα ἠνόχλει τὸν στομάχον του· διέταξε ὅθεν νὰ ἐτοιμάσωσι τὸ γεῦμα. Ἀλλ' ἀλλοίμονον! οὐδὲν ὑπῆρχε φαγώσιμον· τὸ ψητὸν ἦτο ἄψητον, ὁ ζωμὸς καθ' ὑπερβολὴν ἀλατισμένος· ὁ νέος μάγειρος εἶχε βάλει μοσχοκάριον εἰς ὀξωλίδα, σικυδία εἰς γλύκισμα ἐξ ὧν καὶ ἀνθόνερρον ἐντὸς ψητοῦ.

Ἰδὼν ταῦτα ὁ ἄρχων ἀπώλεσε πλέον τὴν ὑπομονὴν καὶ ὕβρισε πάντας αὐτοῦ τοὺς ὑπῆρτας, οὗς διέταξε ν' ἀναλάβωσι τὰς προτέρας αὐτῶν θέσεις. Τότε εἶχεν ἐννοήσει ὅτι, τὸ ρητὸν ἐκεῖνο: «Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη ἐκεῖ καὶ μένετω», εἶναι ὀρθότατον.

Ἐκ Πατρῶν.

N. H. Θ.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Ἐπιβόρεια πλοῖα.

G.

Μετὰ τὸν Bashnel, ὁ Fulton παρουσίασεν ἕτερον σχέδιον καταδυτικῆς λέμβου πολὺ καλλιτέρας τῆς

πρώτης, ἥτις προωθεῖτο διὰ δύο ἐλίκων παραλλήλων, καὶ ἐνὸς τρίτου εὐρισκομένου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πλοίου καθέτως χρησιμεύοντος διὰ τὴν ἀνάδυσιν καὶ κατάδυσιν τοῦ σκάφους.

Ἄν καὶ πολλὰ πειράματα ἐγένοντο ἐν τῷ λιμένι τῆς Χάβρης καὶ Βρέστης, οὐχ ἦττον ὅμως ὀλίγα τὰ εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Μεταβὰς ἀκολούθως εἰς Παρισίους ἐναυπήγησεν ἕτερον λέμβον πολὺ μεγαλειτέραν ἐπιμήκη καὶ ὠσειδῆ, ἣν ὀνόμασεν «Ναυτίλον».

Τὰ προτερήματα τοῦ δευτέρου τούτου σκάφους ἦσαν σπουδαιότατα διότι δοκιμασθεὶς ὁ Ναυτίλος εἰς τὸν Συκουάνα τῷ 1804, ὁ Fulton ἠδυνήθη νὰ ἐκτελέσῃ ἀναδύσεις καὶ καταδύσεις πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας, μετὰ πορείας καὶ ἐλιγμοὺς διαφόρους ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, ἐξῆλθεν δὲ τοῦ σκάφους φέρων εἰσέτι τὴν λαμπάδα ἀνημμένην.

Τὴν 3 Ἰουλίου 1802 ὁ Fulton ἐξετέλεσε πειράματα εἰς τὸν λιμένα τῆς Βρέστης πολὺ περίεργα· ἐβυθίσθη εἰς βάθος 25 ποδῶν, διαμείνας πλέον τῆς ὥρας, τὸν δὲ φωτισμὸν διὰ λαμπάδας ἀντικατέστησε διὰ φακῶν κρυσταλλίνων, δι' ὧν ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ ἐντὸς τοῦ πλοίου καὶ τὰς ὥρας ἐπὶ τοῦ ὡρολογίου του.

Τὸ πλοῖον τοῦτο ἠδύνατο νὰ ταξιδεύῃ καὶ δι' ἰστίων, ἔχον τὸν ἀπαιτούμενον ὄπισμον, ἦτοι ἀρτέμονα καὶ ἐν μέγα ἡμιόλιον.

Διὰ τῶν ἰστίων διήνυε 4—5 μίλια τὴν ὥραν, ὑπὸ τὸ ὕδωρ δὲ 4—2 μίλια περίπου· ἔφερε δὲ καὶ κατάλληλον ποζίδι ἥτις ἐνήργει καλῶς καὶ ὑπὸ τὴν θάλασσαν καὶ ἐπ' αὐτήν.

Τὴν 7 Αὐγούστου τοῦ 1804 κατήλθεν εἰς πολὺ μεγαλιότερον βάθος ἔχων μετ' ἑαυτοῦ ἰσχυρὰν ἐκ χαλκοῦ δεξαμενὴν δυναμένην νὰ φέρῃ ἀρκετὴν ποσότητα πεπαισμένου ἀέρος δι' 8 ὥρας.

Διὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ, ὁ Fulton ἠδυνήθη νὰ ἀνατινάξῃ εἰς τὴν ἀέρα πλοῖον τι παρὰ τῷ λιμένι τῆς Χάβρης ὑπὲρ τὰ 20 μέτρα. Ἀπεπειράθη νὰ ἀναφλέξῃ καὶ ἕτερον Ἀγγλικόν, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν κατώρθωσε τοῦτο, ἕνεκεν τῆς ἀποτόμου ἀπομακρύνσεως τοῦ πλοίου.

Ἀκολούθως ἐναυπήγησεν ἕτερον πλοῖον 80 ποδῶν μήκους, 22 ποδῶν πλάτους καὶ 1½ βάρους, τὰς δὲ πλευρὰς ἐνὸς ποδὸς πάχους, ἐκάλεσεν δὲ αὐτὸ «Ἀλαλον», ἀλλὰ δὲν ἠτύχησε νὰ τελειοποιήσῃ αὐτὸ, ἕνεκεν τοῦ αἰφνιδίου του θανάτου.

Τὸ πλοῖον εἶχεν κατασκευασθῆ δι' 100 ἀνδρας καὶ ὁ ἐλιξ αὐτοῦ ἐστρέφετο διὰ στροφάλου ἰστούς καὶ ἰστία δὲν ἔφερεν, καὶ ὅταν ἐβυθίζετο δὲν ἠκούετο οὐδεὶς θόρυβος καὶ διὰ τοῦτο ὀνόμασεν αὐτὸ Ἀλαλον. Προτίθετο δὲ ἀργότερον νὰ ἐφαρμῶσῃ καὶ τὸν ἀτμὸν ὡς κινητήριον δύναμιν.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Fulton, μέχρι τοῦ νῦν πλείστα ὄσα συστήματα παρουσιάσθησαν, καὶ πλείστοι ἔλαβον προνόμια περὶ ὑποβρυχίων πλοίων, ἀλλὰ δὲν ἔλαβον σπουδαίας ἐφαρμογὰς.

— ΣΗΠΡ. Γ. ΚΟΚΟΛΗΣ.

ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ:

Οί αμερικανοί ποιοῦσι μείζονα χρῆσιν τῶν ταχυδρομείων παρὰ οἰονδήποτε ἄλλο ἔθνος. Κατὰ ἀρίθμησιν γενομένην ἐν πᾶσι τῆς ταχυδρομείας ἐν τῇ χώρῳ ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα, ἀπεδείχθη ὅτι διήλθον διὰ τῶν ταχυδρομείων διαρκούντος τοῦ ἔτους 2,215,268,214 χωριστὰ δέματα ταχυδρομικῆς ὕλης, ἤτοι κατὰ μέσον ὄρον 47 τεμάχια ἀνὰ ἕκαστον ἄτομον ἐκ τῶν 49,000,000 κατοίκων τοῦς ὁποίους ἡ ἀπογραφή δεικνύει ὡς ὑπάρχοντας ἐν Ἀμερικῇ. Αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἔγραψαν 866,593,572 γράμματα, ἐνῶ ἡ Γερμανία μὲ πληθυσμὸν μόνον κατὰ ἕξ ἑκατομμύρια ἤττονα ἔγραψε μόνον 504,067,781 ἡ Γαλλία μὲ 37,000,000 μόνον 424,772,000 ἡ Αὐστρία μὲ 25,000,000 μόνον 170,003,500 καὶ ἡ Ῥωσσία μὲ 93,000,000 μόνον 94,296,658, ἤτοι μόνον σχεδὸν ἓν γράμμα εἰς ἕκαστον ἄτομον κατ' ἔτος. Ὡς πρὸς τὰ ταχυδρομικὰ δελτάρια ἡ ἀνισότης εἶναι ἐξίσου μεγάλη. Αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἔγραψαν 256,446,716, ἡ Γερμανία μόνον 104,824,002, ἡ Γαλλία 29,567,000 καὶ ἡ Ῥωσσία μόνον 2,624,530. Ἡ ὑπεροχὴ τῶν Ἀμερικανῶν ὡς ἀναγνωστῶν ἐφημερίδων εἶναι καταφανής. Ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτεῖαις ἀποστέλλονται διὰ τῶν ἐσωτερικῶν ταχυδρομείων ἐπὶ ἓν ἔτος 748,648,900 ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ, ἐνῶ ἐν Γερμανίᾳ μόνον 401,729,830, ἐν Γαλλίᾳ 219,472,800 καὶ 77,439,659 ἐν Ῥωσσίᾳ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣ

Ἐσυλλογίσθητέ ποτε, ὦ παῖδες, ὅτι ὁ κόσμος οὗτος μ' ὄλα του τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ, μ' ὄλας τὰς εὐτυχίας του, ἡ δυστυχίας, τὰ πλοῦτη, τὰ μεταλλεῖα, τὰ ὄρη, τοὺς ὠκεανούς, τὰς θαλάσσας, τοὺς ποταμούς, μὲ ὄλα τὰ πλοῖα, τ' ἀτμόπλοια, τοὺς σιδηροδρόμους, τοὺς τηλεγράφους καὶ ὄλα τὰ ἔργα τῆς ἐνεστάσης ἡ παρελθούσης γενεᾶς καὶ τῶν αἰώνων τὴν πρόοδον καὶ ἐπιστήμην, θέλει μετ' ὀλίγον παραδοθῆ εἰς ἐσᾶς, τοὺς ἤδη παῖδας ὄντας; Συλλογίσθητε τοῦτο καλῶς, καὶ ἀποβλέποντες εἰς τὴν περιμένουσαν ὑμᾶς κληρονομίαν, ἐτοιμάσθητε νὰ γείνητε κάτοχοι αὐτῆς. Βασίλεις καὶ Κυβερνήται, ὑπουργοὶ καὶ νομοθέται, στρατηγοὶ καὶ δικασταί, διπλωμάται, φιλόσοφοι, συγγραφεῖς, διδάσκαλοι, ἐπίσκοποι, ἱερεῖς, καλλιτέχναι καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ μέλλοντος σήμερον εἶσθε παῖδες.

Elihu Burritt.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐν τινι πόλει τῆς Φλωρίδας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πλείστοροι μαῦροί γινώσκουσι ν' ἀναγινώσκουσι καὶ νὰ γράφωσιν ἢ λευκοί.

* * Κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς τῶν ἐφημερίδων τῆς Νέας Ὑόρκης ὃ ἐπὶ τεσσαρακονθήμερον νηστεύσας Δρ. Τάννερ

ἔλαβεν ἐν συνόλῳ 137,640 δολλάρια. Τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο συνήχθη ὡς εἴης: Στοιχίμα κερδηθὲν παρὰ τοῦ Τάννερ 500 δολλάρια. Ἐκ τινος πρακτορείου στοιχημάτων 12,223 δολλ. ἐκ πωλήσεως φωτογραφιῶν 1,500 δολλάρια, ἐκ τῆς εἰσπράξεως εἰσιτηρίων εἰς τὴν οἰκίαν ἔνθα διήνυε τὴν νηστείαν 78,915 δολλ. ἐκ διαφόρων βιομηχανῶν ζητησάντων τὴν ὑπογραφήν τοῦ Τάννερ 11,102.

* * Κατὰ τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα τῆς Γαλλίας ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου μέχρι τοῦ Αὐγούστου ἡ εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων εἰς Γαλλίαν ἀνήλθεν εἰς 3,352,173,000 φρ. ἡ δὲ ἐξαγωγή ἐκ Γαλλίας εἰς 2,154,151,000 φρ.

* * Οἱ ἀφιχθέντες εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην μετανάσται κατὰ μῆνα Αὐγούστον ἀνήλθον εἰς 25,000.

* * Ἡ ἐπιφάνεια τῶν γαιῶν ἡ ἐφέτος σπαρεῖσα ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολιτεῖαις ἔχει ἔκτασιν 109,200,000 στρέμματα ἐξ ἧς παρήχθησαν 475,000,000 κοιλὰ δημητριακῶν καρπῶν. Ὑπολογίζεται δὲ ὅτι ἡ Εὐρώπη θέλει ζητήσῃ ἐξ Ἀμερικῆς κατὰ τὸ ἐνεστάς ἔτος 140,000,000 κοιλὰ.

* * Οἱ ὄπαδοι τῆς ἐγκρατείας ἐν Ἀμερικῇ προτίθενται νὰ δωρήσασιν τῇ συζύγῳ τοῦ νῦν προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Κυρία Χάις εἰκόνα αὐτῆς ἐλαιογραφημένην, εἰς ἑκατὴν εὐγνώμοσύνης διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἀρχῶν τῆς ἐγκρατείας παρ' αὐτῆς ἐφόσον διετέλεσεν ἐν τῷ Προεδρικῷ Μεγάρῳ. Καὶ ἀληθῶς οὐδὲ οἶνος οὐδὲ κανὲν πνευματώδες ποτὸν ἐπετρέπη παρ' αὐτῆς νὰ παρατεθῆ εἰς τὴν τράπεζαν τῆς ἔστω καὶ ἂν εἶχε προσκεκλημένους οἰουσδήποτε ὑψηλῆς περιωπῆς ξένους.

Λόγος Αἰτιγματος Ζ'.

Ἡρα—Ἀθή.

Ἐβουσαν δ' αὐτὸ αἰ κ. Σοφία Γούντα, Μαρία Ν. Βούλγαρη, Ἰουλίττα Δ. Σηλυβριώτη, Ε. Ι. Στελλάκη, Δ. Ῥωμαΐδης, Μ. Χάνος, Σ. Ε. Νικολοῦδης, Γ. Μ. Καζαντζής, Μ. Οἰκονόμου, Α. Α. Δουρούτης (Ἀθηνῶν) Ν. Κουσογιαννόπουλος (Ἀλεξάνδρεια), Αἰκατερίνη Γ. Παῖζη, Α. Μ. Παπαδόπουλος, Π. Κ. Ἀποστολίδης, Κ. Βουρνάζος (Πειραιεὺς), Ι. Τζάθας, Ι. Ν. Β. (Ἰθάρας), Ι. Κ. Κ. (Αἰγίνης), Σ. Παπαϊωάννου (Τριπόλεως), Ἰουλίος, Α. Μπιστάνος, Δ. Παππάς, Ν. Ζαχόρης, Σκουρῆς, Ι. Κήττας, Ν. Κουτσούκος, Σ. Γαβρίλης (Σμύρνης), Δημ. Κ. Λοῖζος (Γαλαζίου).

Ἀπλὴ Ἀκροστιχίς.

Εἶμαι θυγάτηρ τοῦ Διὸς ἀπὸ τὰς οὐρανίας
Πέντ' ὀνομάτων δ' ἀρχικὰ ἐκ τῆς μυθολογίας
ὄντων γνωστῶν εἰς ἅπαντας, ἐμὲ ἀποτελοῦσι.
Καὶ πρῶτον εἶναι τοῦ Θεοῦ ἐν τοῦ φωτὸς καλοῦσι
Δεύτερον τοῦ γεννήσαντος τὰς φοβερὰς Ἀρπείας.
Τὸ δ' ἄλλο τῆς νεανικῆς ἐμφανίει ἡλικίας.
Κ' ἐκ τῶν τεσσάρων δι' ἑνὸς τὸ ἕτερον ἀνέμου.
Καὶ τὸ ἀκόλουθον θεὸν ἐμφανίει τοῦ πολέμου.
Τούτων λοιπὸν τὰ ἀρχικὰ ἀν κατὰ τάξιν θέσης,
Ἐμὲ δ' ἀποτελέσῃ.

Γ. Α. Ζ.

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑΣ τὸ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΝ ὑπὸ Ι. Δ. Τζέτζη Διδάκτ. Φιλοσοφ. καὶ καθηγητοῦ τοῦ Β' ἐν Ἀθῆναις Γυμνασίῳ.

Ἐβρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς Ἀ' Ἀθηναίδος καὶ τιμᾶται δραχμ. νέων 3.